

## Arrest

nr. 101 141 van 18 april 2013  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 22 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. DE NUL loco advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

*“U verklaart het Russisch staatsburgerschap te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent geboren in Grozny (Tsjetsjenië), maar woont in district Naursky. U bent de zoon van Visi. K. (O.V. X) en Khu. K. (O.V. X) en de broer van A. K. (O.V. X), Visk. K. (O.V. X) en Khe K. (O.V. X). U heeft zelf geen problemen meegemaakt in Tsjetsjenië.*

*Dat is wel het geval voor uw vader. Hij is betrokken in de politiek in uw land en heeft daardoor problemen. Hij wordt verschillende keren meegenomen; door wie weet u niet. Hij wordt daarbij ondervraagd en geslagen.*

*Uiteindelijk verlaat u Tsjetsjenië op 23 april 2010 samen met uw moeder, uw broers en zus (die op dat moment net als u nog minderjarig zijn). Vanuit Grozny nemen jullie de trein via Moskou naar Brest (Wit-Rusland).*

Daar steken jullie de Poolse grens over naar Terespol, waar jullie een asielaanvraag indienen. Zonder het resultaat daarvan af te wachten, gaan jullie een week later naar België met de auto. Bij jullie aankomst dient uw moeder een asielaanvraag in. Op 29 juni 2010 wordt deze aanvraag echter onontvankelijk verklaard en krijgt zij het bevel om het Belgisch grondgebied te verlaten. Uw vader komt later ook toe in België en dient op 23 september 2010 op zijn beurt een asielaanvraag in. In het kader van zijn asielaanvraag beslist het Commissariaat-generaal op 21 april 2011 echter tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing wordt op 29 augustus 2011 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Het cassatieberoep dat uw vader daarna bij de Raad van State indient, wordt op 7 november 2011 door deze instantie verworpen. Op 28 november 2011 dienen uw ouders een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties, waartoe het Commissariaat-generaal op 31 januari 2012 opnieuw overgaat tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 27 juni 2012 wordt ook deze beslissing bevestigd door de RVV, althans wat betreft de tweede asielaanvraag van uw vader. Uw moeder dient hiertegen geen beroep in, maar dient op 13 september 2012 een derde asielaanvraag in. Op deze datum dient u zelf ook een (eerste) asielaanvraag in; u bent dan net meerderjarig geworden. Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: een kopie van uw intern Russisch paspoort en een kopie van uw geboorteakte.”

## 1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk.

Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag volledig beroept op de problemen van uw ouders *Visi. K. (O.V. 6.622.566)* en *Khu. K. (O.V. 6.622.566)*; meer bepaald op die van uw vader (*CGVS p. 4-5*).

U verklaart ook dat u als gevolg van de problemen van uw vader zelf geen problemen meegemaakt heeft (*CGVS p. 5*).

Uit de verklaringen van uw ouders blijkt dat uw moeder zich voor haar asielaanvraag ook baseert op de problemen van uw vader (zie documenten toegevoegd aan het administratieve dossier).

Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw vader door het Commissariaat-generaal (tweemaal) beslist werd dat hem de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voor een weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw vader zijn genomen, dient verwezen te worden naar zijn beslissingen, waarvan u een kopie in bijlage vindt.

Uw intern Russisch paspoort en uw geboorteakte bevatten enkel informatie over uw identiteit, die hier niet betwist wordt. Deze documenten zijn bijgevolg niet van dien aard dat ze deze beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van

*strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.”*

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in zijn verzoekschrift van 22 november 2012 dat van hem de vluchtelingenstatus wordt erkend in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en dat de bestreden beslissing aldus wordt hervormd.

Wat betreft de verwijzing door de commissaris-generaal naar het feit dat zijn vader -op wiens vervolgingen verzoeker zich baseert in het kader van zijn eigen asielrelaas- reeds tweemaal stuitte op een weigering van de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus, voert verzoeker aan dat zijn bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd, aangezien hij zelf persoonlijk een asielaanvraag heeft ingediend waardoor hij het recht heeft om te weten wat de precieze motieven zijn waarom zijn asielaanvraag en die van zijn vader afgewezen werden.

Verzoeker laat gelden dat de bestreden beslissing enkel verwijst naar het feit dat de asielaanvraag van zijn vader werd geweigerd en dat dit de reden is waarom in zijn hoofde geen gegronde vrees voor vervolging kan worden weerhouden, zonder echter uitdrukkelijk de motieven te vermelden van de weigeringsbeslissing genomen ten aanzien van zijn vader.

Verzoeker herhaalt dat hij in staat moet zijn om de motieven van de beslissing te begrijpen en hij daarom ook het recht heeft om kennis te nemen van de motieven die hebben geleid tot de weigeringsbeslissing die door de commissaris-generaal werd genomen ten aanzien van zijn vader.

Hij wijst er ook op dat hij tijdens zijn minderjarigheid niet betrokken werd in de eerdere asielprocedures van zijn ouders, (zie het verzoekschrift, p. 6) *“in die zin dat hij niet op persoonlijke wijze een asielaanvraag heeft kunnen indienen en ook geen kennis heeft kunnen nemen van de motieven aangehaald door zijn ouders en de motieven weerhouden door het Commissaris-generaal om de asielaanvraag te weigeren”*.

Hij stelt dat in toepassing van artikel 62 van de vreemdelingenwet, de commissaris-generaal uitdrukkelijk moet motiveren waarom de asielaanvraag van zijn vader werd afgewezen omdat zijn weigeringsbeslissing hierop is gebaseerd.

Volgens verzoeker kan (zie p. 6) *“de loutere procedurele omstandigheid dat de asielaanvraag van de ouders en meer in het bijzonder de vader van de eiser werd geweigerd, tot twee keer toe”* niet worden beschouwd als een afdoende motivering die hem in staat stelt om de motieven te begrijpen van de weigeringsbeslissing die ten aanzien van hem genomen werd.

Verzoeker benadrukt nog dat de weigeringsbeslissingen die aan zijn vader werden betekend, nooit aan hemzelf werden betekend, (zie p. 6) *“terwijl hij wel moet in staat zijn om zich hieromtrent te verdedigen in het kader van zijn eigen persoonlijke asielaanvraag”*.

Verzoeker meent dat de Raad daardoor niet in staat is om kennis te nemen van alle mogelijke elementen om te komen tot een bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing waardoor deze moet worden vernietigd en het dossier moet worden teruggezonden naar de commissaris-generaal.

2.2. De Raad stelt vast dat de beslissing van de commissaris-generaal stelt: *“U verklaart ook dat u als gevolg van de problemen van uw vader zelf geen problemen meegemaakt heeft (CGVS p. 5).*

*Uit de verklaringen van uw ouders blijkt dat uw moeder zich voor haar asielaanvraag ook baseert op de problemen van uw vader (zie documenten toegevoegd aan het administratieve dossier).*

*Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw vader door het Commissariaat-generaal (tweemaal) beslist werd dat hem de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. “*

De Raad stelt ook vast dat ofschoon deze beslissing ook stelt: *“Voor een weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw vader zijn genomen, dient verwezen te worden naar zijn beslissingen, waarvan u een kopie in bijlage vindt.”*, de bedoelde beslissingen niet bij de bestreden beslissing zijn gevoegd.

In de verweernota van 3 december 2012 (zie p. 3) wordt dit erkend.

De Raad stelt vast dat de bedoelde beslissingen zich ook niet bevinden in het administratief dossier.

Het verweer van de commissaris-generaal dat zowel de beslissing van verzoeker als deze van zijn ouders op dezelfde gekozen woonplaats werden betekend zodat moet aangenomen worden dat verzoeker kennis heeft kunnen nemen van de beslissing die werd genomen ten aanzien van zijn ouders, minstens in de mogelijkheid was om zijn ouders hieromtrent verduidelijking te vragen, wordt niet aanvaard.

Naar het oordeel van de Raad moet de motivering van de beslissing “op zich” volledig zijn en komt dergelijke motivering niet tot stand na inspanningen die verzoeker zelf dient te leveren om van de “volledige tekst” van zijn beslissing kennis te kunnen nemen, noch doordat hij in mogelijkheid was aan zijn ouders hieromtrent verduidelijking te vragen.

De Raad is van oordeel dat dit hiaat een schending uitmaakt van de rechten van de verdediging en van de formele motiveringsplicht.

Dit hiaat wordt niet hersteld door een fotokopie van de twee weigeringsbeslissingen, genomen ten aanzien van de vader van verzoeker, en een fotokopie van weigeringsbeslissing genomen na de tweede asielaanvraag van de moeder, bij de nota van 3 december 2012 te voegen.

De onregelmatigheid die aan de bestreden beslissing kleeft is substantieel en kan door de Raad niet hersteld worden.

Dienvolgens wordt in toepassing van artikel 39/2, § 1, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 oktober 2012 wordt vernietigd.

### **Artikel 2**

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend dertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE